

рѣше класата на доволницитѣ, когато Христо Ботѣвъ изхождаше отъ добрѣ разбранитѣ инсереси на общечовѣшката свобода щастие, на които не противоречеше българската революция.

Въ срѣщата на тие двѣ начала произлѣзе колизията.

Българската революция бѣше прѣдварително създадала условията да се прояви тая борба въ нейната най-остра форма и, за честѣта на ангажиранитѣ страни трѣбва да се каже, че тая борба се олицетвори не у пигментѣ въ нашата публицистика и литература, а въ лицето на двѣ най-крупни личности.

Въ борбата между Ботѣвъ и Каравеловъ трѣбва да се вижда борба между социалистѣтъ, който искаше да спаси българската революция, за да разрѣши тя въпросѣтъ за националното освобождение, и обикновения демократъ, който иска да подчини тая революция на враждебнитѣ ѣ сили.

Най-сетнѣ, въ борбата между Ботѣвъ и Каравеловъ трѣбва да се вижда борба между революцията и реакцията, между принципѣтъ на доброто и принципѣтъ на злото — между Ормуздъ и Ариманъ.